

handle om, hvorledes man ved Hjælp til Selvhjælp ogsaa skulde yde denne Støtte. Naar man nu skal til at yde Tilskud til en saadan Institution, er det første Spørgsmaal, der paatrænger sig: Efter hvilke Regler skal det ydes? Der kunde her være Tale om, at man enten ydede det efter de samme Regler som til Sygekasserne eller efter nogenlunde samme Regler, som anvendes ved Alderdomsforsørgelse. Da man imidlertid ikke har kunnet blive enig om at finde nogen bestemt Maade, hvorpaa man kunde yde det, er man gaaet den Vej, at man har stillet Forslag om at yde Tilskud til Administrationen. Nu vil jeg give den højtærede Minister Ret i, at det ser jo ret mærkeligt ud, at man, idet man yder Hjælp til Administrationen, vil gøre det to Gange ved ogsaa at yde Tilskud til at faa Kasserne administrerede hjemme. Aldeles bortset fra den Form, under hvilken dette er kommet frem, lider Forslaget efter min Mening ogsaa af en anden Mangel. Man har villet være omhyggelig og sagt: Vi ville sørge for kun at komme til at hjælpe dem, som trænge til Hjælp, Smaafolk, og saa har man sat den Grænse kun at ville yde Tilskud til de Medlemmer af Kasserne, som kunne blive Medlemmer af Sygekasserne. Det er i Virkeligheden Meningen med Forslaget, men man kommer ikke ud over Vanskeligheden, for naar man yder Tilskud efter denne Regel til en Kasse, yder man i Virkeligheden derved Tilskud til samtlige Medlemmer. Forholdet er i Virkeligheden det, at hvis en Kasse har 500 Medlemmer, hvoraf de 400 tilfredsstille Betingelserne for at optages i en Sygekasse, og de skulle have 10 Øre i Tilskud, faar denne Kasse 40 Kr. i Tilskud fra Statens Side til Administration. Men disse 40 Kr. blive ikke alene de Smaafolk, som kunne blive Medlemmer af Sygekasser, delagtige i, men ogsaa de mere velhavende og økonomisk bedre stillede, der ere Medlemmer af Begravelseskasser. Der kommer en Ting til, som de Herrer, der have stillet Ændringsforslaget, neppe have haft tilstrækkeligt Øje for. Det er, at naar man stiller et Ændringsforslag om Tilskud uden at tage Kauteler i nogen som helst Henseende, vil Følgen deraf kunne blive, at der kan oprettes, kan jeg næsten sige, Kasser paa Skrømt, i hvert Tilfælde Kasser med meget ringe Bidrag, saa at Statstilskuddet bliver det overvejende, medens selve Medlemmernes Bestræbelser for at hjælpe hverandre træde i Baggrunden.

Overfor Stemningen i Udvalget for en Gang at komme tilbage til det Spørgsmaal, naar Loven skal revideres, og overfor den Trang, der er til at faa Loven, har jeg ikke ment paa nogen Maade at kunne gaa med til dette Ændringsforslag, og jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stemme mod det. Man kan sige om dette Lovforslag, hvad man vil: Et kan man ikke komme udenom, nemlig at den gældende Lovgivning her hjemme er en saadan, at vi ere absolut nødte til at vedtage et Lovforslag om denne Sag endnu i denne Rigsdagssamling. Derfor anbefaler jeg, at man ikke søger at lægge Lovforslaget Sten i Vejen ved at vedtage Ændringsforslag, som ikke kunne vinde Tilslutning paa Lovens videre Gang hos Ministeren. Altsaa, jeg anbefaler at stemme mod det Tilskud for at faa Loven fremmet snart.

Handlöv: Jeg skal kun gøre en Bemærkning overfor den højtærede Minister, som gjorde gældende, at det vilde være meningsløst, naar vi ved Loven bød Begravelseskasserne et virkeligt Gode, saa ogsaa at byde dem Penge for at modtage dette Gode. Her overfor vil jeg gøre opmærksom paa, at Begravelseskasserne ere jo ikke frit stillede med Hensyn til, om de ville modtage dette Gode eller ikke. Vi paatvinge dem ved Loven det formentlige Gode, den bringer dem. For Resten vil jeg sige, at da den højtærede Minister, som det jo lod til, ikke principielt var imod en Gang at yde et Tilskud til Begravelseskasserne, naar de Oplysninger forelaa, som Ministeren ansaa for nødvendige, vil jeg, hvis Ministeren vil give et bestemt Løfte i saa Henseende, for mit Vedkommende ikke være utilbøjelig til at tage Ændringsforslaget under Nr. 6 tilbage.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg skal kun sige til det ærede Medlem, som nu satte sig, at den Sag har været til Forhandling i Udvalget, og at det har vist sig, at man fra alle Sider var enig om, at det kunde være heldigt, naar man havde faaet Sagen vel oplyst, at komme til indenfor visse Rammer at give et Statstilskud. Det ærede Medlem er altsaa aldeles ikke ukendt med, at der indenfor Udvalget var Stemning for at komme til at give et saadant Statstilskud. Lige saa lidt er det ærede Medlem ukendt med min Stilling dertil, idet jeg udtrykkelig i Udvalget bemærkede, at jeg skulde være